

[Fiskeriministeren.]

Jens Jensen var inde på, at vi måtte gøre alt, hvad vi kunne for at levere første klases varer, ganske som landbruget har gjort. Jeg kan sige til det ærede medlem, at hver eneste gang jeg har haft dette lovforslag i mine tanker, har landbrugets lovgivning stået for mig som det lysende eksempel, jeg har sigtet efter. Jeg tror også, jeg kan sige, at jeg ikke i væsentlig grad er gået videre, end man er i den anden lovgivning. Er jeg på enkelte punkter gået videre, skyldes det, at der her er tale om andre varer og andre forhold. Skal vi kunne eksportere, må vi være meget forsigtige med kvaliteten, og jeg har allerede sagt til de ærede medlemmer, at der ikke blot er opnået tilslutning fra en række organisationer, nej, der er tilslutning fra alle fiskerierhvervets organisationer.

Det er nævnt, at nogle af bestemmelserne skulle være strenge og drastiske.

Det afhænger naturligvis af øjnene, der ser. Det er rigtigt, at § 1 dækker 100 pct., det må jeg erkende, men når jeg skulle tage stilling til, hvad den skulle omfatte, kunne jeg ikke borttage fangsten; jeg kunne heller ikke borttage opbevaringen eller transporten, frysningen heller ikke, konserveringen heller ikke, og så er der jo forskellige andre tilvirkningsmuligheder, som jeg måtte have med. Jeg vil gerne spørge, hvad skulle jeg have undtaget i § 1. Det er jeg lidt i tvivl om, og det vil jeg egentlig gerne høre, når det ærede medlem hr. Jens Jensen siger, at § 1 er for omfattende og unødigt streng.

§ 8 sagde det ærede medlem var streng og dyr. Det ved jeg dog ikke, hvad jeg skal sige til, for den sild, der er bestemt til konsum, og som bliver indbragt senere end 24 timer efter fangsten, er ikke meget værd som kvalitetsvare. Om den overhovedet er egnet som konsumvare, kan man vist sætte et stort spørgsmålstegn ved.

De bestemmelser i § 8 og § 9, som det ærede medlem fandt dristige og strenge og dyre og vanskelige at gennemføre i praksis, er med fuld musik tiltrådt af erhvervet. Med hensyn til spørgsmålet, om ordningen bliver dyr, om der bliver en omfattende kontrol o. s. v., vil jeg gerne sige, at naturligvis har jeg ikke et øjeblik tænkt at sende en fiskeribetjent med hver kutter på sildefangst eller rødspættefangst; det har jeg aldrig i mit liv tænkt på. Vi kan naturligvis ikke have en fiskeribetjent til at overvåge, hvordan det foregår. Min tanke er ganske enkelt den, det har jeg også sagt, og det er hele erhvervet enig med mig i, at når denne lovgivning er gennemført, så skal der fra erhvervets side i

samarbejde med fiskeriministeriet gennemføres et oplysnings- og informationsarbejde overfor alle erhvervets forgreninger, ikke alene om bestemmelserne, men tillige om hvorfor de gives, og hvordan man vil søge på bedst mulig måde at gennemføre dem. Det er man enig med os i fra erhvervets side, og jeg er helt klar over — det er derfor, jeg har stræbt efter at få erhvervet 100 pct. med —, at hvis jeg ikke har erhvervet med, kan vi overhovedet ikke administrere denne lov, fordi der er så mange ting i den, som man kan stille op i paragraffer, men som alligevel ingen rolle spiller, hvis ikke de praktisk udøvende fiskerifolk har forståelse af, hvad det drejer sig om, og har vilje til at gøre det, der står i lovens paragraffer.

Med hensyn til problemerne i kapitel 3 — det drejer sig om omsætningen — er det meget muligt, at der er ting der, vi må drøfte. Jeg er meget forhandlingsvillig, for det er ikke nogen religion for mig, det er ikke noget, jeg har fundet på, det er noget, jeg har stillet op i samarbejde med erhvervet, med den højeste sagkundskab, jeg har kunnet fremskaffe. Nogen religion er det altså ikke for mig, og hvis det ærede medlem eller andre ærede medlemmer i det høje ting kan finde bedre formuleringer, tror jeg, vi meget let kan blive enige herom.

Det, der står i kapitel 4, er i alt væsentligt de bestemmelser, der indtil nu har været gældende, der er altså slet ikke tale om nogen udvidelse, og såvidt mig bekendt er erhvervet veltilfreds med de bestemmelser; det er så tilfreds, at det har godkendt dem engang til.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt loven kan begrænses. Det kan den altså på den måde, som jeg sagde i mine allerførste bemærkninger, men jeg tror, at det høje ting sammen med mig vil foretrække denne mere omfattende form, der giver besked om, hvad det egentlig er, loven har med at gøre, fremfor at der skulle være en 3—4 bemyndigelsesparagraffer.

Det ærede medlem hr. Jens Jensen var glad for, at jeg havde ændret § 47, sådan at det nu bliver politiretssager. Ja, det kan jeg kun være tilfreds med, men jeg vil dog gerne sige, at de bestemmelser, som jeg har slettet, gælder i en lang række af landbrugslove, som det ærede medlem har stemt for ikke een gang, men mange gange uden formodentlig at have haft synderlige samvittighedskvaler af den grund. Men fisk er jo også noget andet end kartofler, smør og ost og lignende ting.

Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. P. A. Poulsen sige, at det er rigtigt, at